

Ο Πατριάρχης Σερβίας για την εκδημία του Πατριάρχη Γεωργίας Ηλία

[Πατριαρχία](#) / [Πατριαρχείο Σερβίας](#)

Ο [Μακαριώτατος Πατριάρχης Σερβίας κ.κ. Πορφύριος](#) μετέβη σήμερα, Τετάρτη 18 Μαρτίου 2026, στο παρεκκλήσιο της Πατριαρχικής Κατοικίας στο Βελιγράδι, όπου τέλεσε Τρισάγιο υπέρ αναπαύσεως της ψυχής του μακαριστού [Πατριάρχη Γεωργίας κυρού Ηλία Β΄](#), ο οποίος [εκοιμήθη εν Κυρίω το βράδυ της Τρίτης, 17 Μαρτίου 2026, σε ηλικία 93 ετών, έπειτα από σχεδόν μισό αιώνα στο πηδάλιο της Εκκλησίας της Γεωργίας.](#)

Τον Μακαριώτατο πλαισίωσε ο Πρωτοπρεσβύτερος Γεώργιος Στοϊσάβλιεβιτς, Διευθυντής του Ιδιαιτέρου Πατριαρχικού Γραφείου.

Μετά το πέρας του Τρισαγίου ο Μακαριώτατος απέστειλε συλλυπητήρια επιστολή προς τον Τοποτηρητή του Πατριαρχικού Θρόνου, Μητροπολίτη Σενάκι και Τσχορότσκου κ. Σιό, την Ιερά Σύνοδο, τον κλήρο, τη μοναστική κοινότητα και τον αδελφό γεωργιανό λαό κάνοντας ιδιαίτερη μνεία στην προσωπικότητα και την πολυετή Πατριαρχία του εκλιπόντος.

Αναλυτικά η συλλυπητήρια επιστολή του Πατριάρχη Σερβίας κ.κ.

Πορφυρίου αναφέρει:

«Ευρισκόμενοι στο μέσον της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής, πληροφορηθήκαμε με βαθύτατη λύπη την εκδημία του προσφιλούς εν Χριστώ αδελφού ημών, Πατριάρχου Ηλία, μακαρίας μνήμης, του αλησμόνητου πατρός και αρχιποίμενος του γεωργιανού λαού. Όμως, μη λυπούμενοι καθώς οι μη έχοντες ελπίδα (Α΄ Θεσ. 4,13), αλλά αποβλέποντες με πίστη εις την Ανάστασιν του Χριστού και την αιώνιον ζωήν, εξ ονόματος του πληρώματος της Σερβικής Ορθοδόξου Εκκλησίας και προσωπικώς, απευθύνομεν εκφράσεις ειλικρινούς συλλυπητηρίου προς την Ιεράν Σύνοδον των Επισκόπων, τον ιερόν κλήρον, τον μοναχισμόν και τον πιστόν λαόν της αδελφής Εκκλησίας της Γεωργίας επί τη κοιμήσει του μεγάλου αυτής Πρώτου Ιεράρχου.

Ως δένδρον πεφυτευμένον παρά τας διεξόδους των υδάτων (Ψαλμ. 1,3), ο μακαριστός αδελφός ημών Ηλίας έφερε καρπόν πολύν εν τω καιρώ αυτού, ενώ οι κόποι και τα έργα αυτού άφησαν ανεξίτηλον πνευματικήν σφραγίδα πρώτον εις τον κλήρον και τον πιστόν λαόν, οίτινες ενεπιστεύθησαν εις αυτόν, και εν συνεχεία διεχύθησαν εις ολόκληρον την οικουμένην. Εκ της χριστομιμήτου προσωπικότητός του ανέλαμπεν η εικόνα του αληθούς αποστόλου, φύλακος της εκκλησιαστικής τάξεως και παραδόσεως, αλλά και η μορφή ηθικού στηρίγματος του λαού του, όστις, εν μέσω πολυσυνθέτων ιστορικών συνθηκών, συνέβαλε καθοριστικώς εις την πνευματικήν αναγέννησιν, την ενίσχυσιν της εκκλησιαστικής ζωής, και την διατήρησιν της ταυτότητος και των παραδοσιακών αξιών του ορθοδόξου γεωργιανού λαού. Τούτο μαρτυρείται, μεταξύ άλλων, και εκ της μοναδικής αρχιποιμαντικής του διακονίας ως αναδόχου εις το βάπτισμα δεκάδων χιλιάδων παιδίων, δίδων ούτω ισχυράν ώθησιν εις την ευαγγελικήν ζωήν του ποιμνίου αυτού, και γενόμενος πόλις επάνω όρους κειμένη (Ματθ. 5,14) και υπόδειγμα προς μίμησιν δι' όλους τους χριστιανούς.

Είθε ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός, η Ανάστασις και η Ζωή, να αναπαύση την ψυχήν του νεοκοιμηθέντος δούλου Αυτού, Πατριάρχου Ηλία, εν σκηναίς δικαίων, ένθα ουκ έστι πόνος, ου λύπη, ου στεναγμός, αλλά ζωή ατελεύτητος.

Αιωνία σου η μνήμη, άξιε μακαρισμού και αιδίου μνήμης, μακαριώτατε αδελφέ ημών, Ηλία!»